

[Arbejds- og socialministeren.]

for udbetaling af begravelseshjælp skal være genforsikret i en for samtlige sygekasser fælles genforsikring.

Begravelsesforsikringen blev gennemført som en egentlig forsikring efter livsforsikringsprincippet, og genforsikringen omfatter foruden de nydende sygekassemedlemmer også en række andre personer, der er berettiget til begravelseshjælp efter loven.

Sygekasserne har imidlertid overfor ministeriet stillet forslag om en forhøjelse af begravelseshjælpen og samtidig ønsket denne fastsat ensartet for hele landet og reguleret efter pristal. Endvidere har sygekasserne ønsket den hidtidige genforsikringsforening afløst af en udligningskasse.

Ministeriet har kunnet tilslutte sig sygekassernes forslag, og på grundlag af en fællesindstilling fra de anerkende sygekasser, fortsættelsesygekasserne og statsbanepersonalens sygekasse er dette lovforslag udarbejdet.

Herefter fastsættes begravelseshjælpen for hele landet til 350 kr., reguleret på grundlag af pristallet for januar 1946, hvilket med det nugældende pristal vil medføre, at hjælpen vil beløbe sig til 450 kr.

Den nuværende genforsikringsforening ophæves og erstattes med en udligningskasse, der overtager de genforsikringsforeningens tilhørende præmiereserver på ca. 58 mill. kr.

Endelig bliver der draget omsorg for, at enhver, der før den 1. januar 1954 havde et krav på begravelseshjælp fra den omhandlede genforsikringsforening, efter denne dato vil have krav på begravelseshjælp fra udligningskassen.

Idet jeg iøvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg tillade mig at anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Jeg skal sluttelig fremsætte *forslag til lov om erhvervsvejledning*.

Der er i bemærkningerne til forslaget gjort rede såvel for baggrunden for fremsættelse af dette lovforslag som for dets nærmere indhold. Idet jeg henviser til disse forslagens motiver, skal jeg her indskrænke mig til nogle almindelige bemærkninger om er-

hvervsvejledningen i Danmark og til at omtale nogle enkelte særlige spørgsmål.

Efter at der i sin tid fra forskellig side var fremsat ønske om en nærmere undersøgelse af, i hvilket omfang det offentlige bør træde hjælpende til ved de unges valg af erhverv, blev spørgsmålet gjort til genstand for overvejelser i et af arbejds- og socialministeriet nedsat embedsmandsudvalg.

Dette udvalg afgav i 1946 en betænkning og indstilling om etablering af en offentlig erhvervsvejledning. Betænkningen — som blev forelagt for og i alt væsentligt tiltrådt af ungdomskommissionen — er, ledsaget af ungdomskommissionens bemærkninger, tidligere blevet omdelt til rigsdagens medlemmer; ærede medlemmer, som måtte ønske et eksemplar af betænkningen, vil imidlertid kunne få et sådant ved henvendelse til rigsdagens bureau.

På grundlag af denne betænkning traf den daværende arbejds- og socialminister i sommeren 1946 bestemmelse om, at de af embedsmandsudvalget foreslåede retningslinier for en offentlig erhvervsvejledning skulle afprøves i praksis. Herefter har der fra begyndelsen af 1947 ved 8 offentlige arbejdsanvisningskontorer forsøgsvis været foretaget erhvervsvejledning efter de nævnte retningslinier. Det kan bemærkes, at enkelte af disse kontorer allerede tidligere havde påbegyndt et sådant arbejde, således anvisningskontoret for København og Frederiksberg i en længere årrække, idet dette kontor dog foreløbig i det væsentlige har beskæftiget sig med den ene af erhvervsvejledningens 2 forgreninger, nemlig den individuelle erhvervsrådgivning.

Jeg kan i denne forbindelse pege på, at det foreliggende lovforslags hovedpunkter er disse, at erhvervsvejledningsordningen nu udstrækkes ud over forsøgsområderne; endvidere at vejledningen som antydnet sker dels i form af en almindelig erhvervsorientering, dels ved en individuel erhvervsrådgivning, og endelig at der ved erhvervsvejledningens udøvelse må lægges meget betydelig vægt såvel på samarbejdet med skolerne som på forbindelsen med arbejdsmarkedet og det praktiske erhvervsliv.